

Een schitterend gezicht: alle vliegertjes tegelijk met hun staart omhoog.

Onverwachte records tijdens Schevenings Vliegerfestival

SCHEVENINGEN — Even leek het alsof alle franje van Scheveningen afgelopen weekeinde door een plotselinge rukwind boven het strand kwam te hangen. Markiezen, luchtbedden, ruiten, zeshoeken, vierkanten, zelfs een sleep kleurige bh's dansten op het ritme van de termiek en een sierlijk luchtballon. Het vijfde Internationaal Fokker Vliegerfestival — rond windkracht 2 en 3 — was ook dit jaar weer een absoluut geslaagd evenement.

Maar liefst twee wereldrecords werden zaterdag en zondag gebroken tijdens deze als vanouds spectaculaire show van de „zachte luchtvaart”. 's Werelds grootste vlieger, een gevaarte van van 550 vierkante meter, steeg met een zweefvlucht van 42,5 minuten tot eenzame hoogten

en veroverde daarmee een vaste plaats in het Guinness Book of Records. Maar ook in de annalen van de Stichting Nederlands Grootste Vlieger werd dit feit met gouden inkt geboekstaafd. Zeventig vliegerfanaten kostte het zweet en tranen om het 230 kilo wegende en uit 2500 meter Spinakennylon opgetrokken bouwsel de lucht in te zeulen.

Haaienvliegers

Tweede wapenfeit: Honderd vanaf het strand genavigeerde Nederlandse stuntvliegers met een totale staartlengte van anderhalve kilometer trokken het wereldrecord van de Engelsen geheel aan flarden. De Britten waren nooit verder gekomen dan 82 „kites”. Ze lieten overigens wel hun tanden zien met een stel imposante haaienvliegers. Alleen onze eigen Adri Velthuisen uit Zoetermeer schitterde mee op dit onderdeel. Aan het festijn deden elf landen mee. Tienduizenden bezoekers genoten van hun duizelingwek-

kende demonstraties.

Moet je gek zijn om er een dergelijke hobby op na te houden?, vroegen wij Gerard van der Loo, organisator en ongekroonde ambassadeur van dit jaarlijks terugkerende vliegerfestival. Gerard: „Het helpt wel. Het wordt er althans een stuk zorgelozer door”. Zonder naar adem te snakken stond hij dit weekende iedere geïnteresseerde te woord. Eerst een Duitse tvploeg, iets later in vlekkeloos Engels collega's van een Amerikaanse televisie-station. Moeiteloos schakelde hij over in deftig Haags toen het Polygon Journaal hem aan zijn Japanse kimono trok. Tussen de bedrijven door blies hij ook nog zijn deuntje in zijn portofoon en verstond hij zich met een interviewer op het strand, die zijn relaas doorzond naar de diverse langs de boulevard geplaatste speakerboxen. Getikt?

Bolparachute

Nee, dan Herman van den

Broek uit Maarssen, die zondag activiteiten ontplooidde om met zijn bolparachute — in feite een Russische para-commander van 67 m² — zijn bloedeigen dochtertje op te laten. „Je kunt er ook loopings mee maken”, lachte hij verraderlijk. Knetter?

Of de Engelse knaap Marc Cottrell, die zijn mobiele computer, verbonden met een boven het strand bungelend weerschip, allerlei voorspellingen liet uitbraken over termieken, windkrachten en andere feitjes waar niemand in De Bilt meer in geloofde. Nuts? Gelukkig was er nog Harm van Veen, bestsellerschrijver van instructieromans over deze nobele sport, tevens jurylid bij de test van miniatuurvliegertjes ter grootte van een duimnagel. „Kijk, als je zoals ik een hele middag met die dingen door je kamer loopt te rennen, wijzen de burens op een gegeven moment wel met hun vinger naar hun hoofd”. Ja gek.

PETER VIERING

Foto's: Milan Konvalinka